

Finansminister sagde — ved ikke at gøre mere ud af det har indrømmet, at de maatte finde sig i den Nedsættelse, som nu en Gang var forudsat, da Konjunkturtillægget blev indført i Lønloven.

At Valutaspørgsmaalet er det vigtigste Spørgsmaal, vi har haft i mange, mange Tider, derom kan vi nemt blive enige. Men naar det ærede Medlem mente — overfor en Udtalelse af mig om, at der ikke var mange, som rigtig forstod sig paa det —, at han og hans Parti i alle Tilfælde forstod sig noget paa det, vil jeg dertil sige: Ja, det er nok muligt, men naar man ser alle de forskellige Meninger, der kommer frem, ogsaa fra de mest sagkyndige, faar man alligevel Indtrykket af, at det ikke er saa lige til. Det, jeg har set af det ærede socialdemokratiske Partis Meninger om Valutaspørgsmaalet, har ikke særlig tiltalt mig. Jeg skal ikke sige noget derom, for den højtærede Finansminister har jo talt om det, men jeg antager altsaa, at det ærede Medlem, der ved, hvad der skal gøres, ved Lejlighed vil overbevise mig om sin Menings Rigtighed.

Jeg kommer med for mange Taler om Moral, siger det ærede Medlem. Jeg synes, at det ærede Medlem kommer med Valgmødetale — enhver maa jo tale efter sit Temperament.

Det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes) udtalte noget om, at Landstinget i Grunden var tilovers, særlig i finansielle Spørgsmaal. Den Tale har vi hørt før, ogsaa fra det ærede Medlem her fra denne Plads, og det har vi aldrig været enige om, er det heller ikke i Dag. Jeg ønsker at sige, at Landstinget har ikke forlangt at have den overvejende eller afgørende Indflydelse paa Finansloven, men Landstinget har paa den anden Side heller aldrig fraskrevet sig al Ret til at tale med om Finansloven. Vi har Gang paa Gang — det ved det ærede Medlem saa godt — forandret i Finanslovsforslaget og sendt det tilbage til Folketinget, og Folketinget har taget det med de Forandringer, der var foretaget i det. Og det skete endda i en Tid, da Landstinget var det privilegerede Ting. Nu, da Landstinget er bygget paa almindelig Valgret, skulde man dog mene, at vi ikke havde mindre Ret til at tale med om Finansloven, end vi havde før.

Bramsnes: Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Piper) rettede, forekom det mig, et Angreb paa Landsoverskatteraadet. Jeg ved ikke, hvad Grund der kunde være til at rette et saadant Angreb.

Det ærede Medlem gav heller ikke nogen egentlig Forklaring paa det onde, som Landsoverskatteraadet menes at gøre. Ja, det ærede Medlem sagde ganske vist, at Landsoverskatteraadet ligefrem pacede — jeg tror, det var den Vending, der blev brugt — Skatteraadene op, og det skulde vel være det, der var det onde, som Landsoverskatteraadet gjorde. Jeg ved imidlertid ikke, om der skulde være noget ondt i at pace Skatteraadene op til at gøre deres Pligt — mere kan der jo ikke være Tale om. Skatteraadenes Opgave er at finde den skattepligtige Indtægt, som eksisterer rundt om i Skattekredsene, og hvis der kan være Tale om at pace et Skatteraad op, kan det kun være med Hensyn til det Arbejde, det udfolder i saa Henseende, og det kan dog kun være nyttigt. Jeg har derfor noget vanskeligt ved at forstaa Realiteten i et Angreb paa Landsoverskatteraadet for paa den Maade at pace Skatteraadene op. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem mente, at Skatteraadene skulde være noget forsigtige i deres Arbejde med at finde Skatteindtægter ude i Skattekredsene, om det ærede Medlem mente, der skulde være noget større Ro til at begaa de Fejltagelser, som man jo er tilbøjelig til at begaa, naar man skal opgive sin Indtægt. Det er maaske Sikkerheden for den Slags Folk, det ærede Medlem mente var blevet mindre, end den var tidligere. I saa Fald vil jeg dog for mit Vedkommende sige, at det anser jeg for ganske heldigt. Det ærede Medlem burde efter min Mening, hvis det er noget saadant, der er resulteret af Landsoverskatteraadets Arbejde, være staaet op og have rettet en Tak til Landsoverskatteraadet, fordi det havde faaet Skatteraadene til at gøre deres Arbejde bedre end hidtil, saa at der fremkom færre Fejltagelser fra Skatteydernes Side med Hensyn til den skattepligtige Indtægt end tidligere. Jeg tror, det vil være heldigt ogsaa for Statens Økonomi, om saadanne Fejltagelser bliver gjort saa sjældne som muligt. Tendensen er som bekendt ikke ringe i saa Henseende.

Det undrede mig noget, at den højtærede Finansminister syntes at tage velvilligt paa dette Angreb paa Landsoverskatteraadet og lovede at overveje de Klager, der var rettet. Jeg forstaaer vanskeligt, at en Finansminister kan misbillige, at Landsoverskatteraadet paa den Maade søger at finde de rette Indtægter frem. (*Finansministeren* [N. Neergaard]: Jeg billigede det jo.) Det forekommer mig, at den højtærede Finansminister burde have sagt, at han ikke mente, at Landsoverskatteraadet gjorde noget, som kunde berettigede til An-